

Kissanomistajan opas



99
ongelmaa...

ORION
PHARMA

Apteekista
ilman
reseptiä!

...mutta madotus ei ole enää yksi niistä

Häädä kissan sisäloiset kerralla – ilman taistelua tableteista!

Dronspot on vaivaton valinta kissan sisäloishäätöön. Paikallisvaleluliuos annostellaan kissan niskan iholle, josta lääkeaineet imeytyvät ihon läpi elimistöön. Kerta-annos tehoaa kaikkiin merkittäviin suolistomatoihin.

Kerta-
annos
riittää!

Dronspot®
drontal.fi



10/2020

Dronspot® vet paikallisvaleluliuos kissoille. **Vaikuttavat aineet:** Pratsikvanteli ja emodepsidi. **Käyttöaihe:** Kissoille sukkula- ja heisimatotartuntojen hoitoon. **Vasta-aiheet:** Ei saa käyttää alle 8 viikon ikäisille tai alle 0,5 kg painaville kissanpennuille. **Haittavaikutukset:** Kuolaaminen, pahoinvointi, lievät ja ohimenevät neurologiset häiriöt, ohimenevä karvanlähtö, kutina ja/tai tulehdusoireet antokohdassa. **Pakkaukset:** 2x0,35 ml, 2x0,7 ml ja 2x1,12 ml. Lue pakkausseloste ennen käyttöä.

Kissanomistajan opas

JULKAISIJA

Suomen Kissaliitto ry

Eläinlääkinnälliset asiantuntijat

ELT Riitta Aho

ELT Tarja Kylmä

ELL Kirsi Juuti

Kuvat

Tessa (Ludmila Pankova)

Kannen kuva @crx_doubletrouble

Kannessa pitkäkarvainen sëlkkirk rex & cornish rex

Suomen Kissaliitto ry

<http://www.kissaliitto.fi/>

2020

Kissanomistajan opas

Suomen Kissaliitto ry kustantaa tämän oppaan jokaiselle maassamme Kissaliittoon rekisteröidylle rotukissalle. Uusi kissanomistaja saa oppaan rekisterikirjan mukana ja se toimii ”käyttöohjeena” ja lisätukena kasvattajan antamille hoito-ohjeille, pennun muuttaessa uuteen kotiin.

Kissasi on viettänyt elämänsä ensimmäiset viikot kasvattajallaan ja hän osaa parhaiten neuvoa kissan totumuksissa ja rodun hoidollisissa erityispiirteissä. Älä epäröi ottaa tarvittaessa yhteyttä kasvattajaan myöhemmin, kun pentu on jo kotona. Hyvä kasvattaja tuntee vastuunsa ja on valmis neuvomaan ja auttamaan Sinua kissasi koko eliniän.

Kissaharrastus on mukava harrastus, johon koko perhe voi osallistua. Se

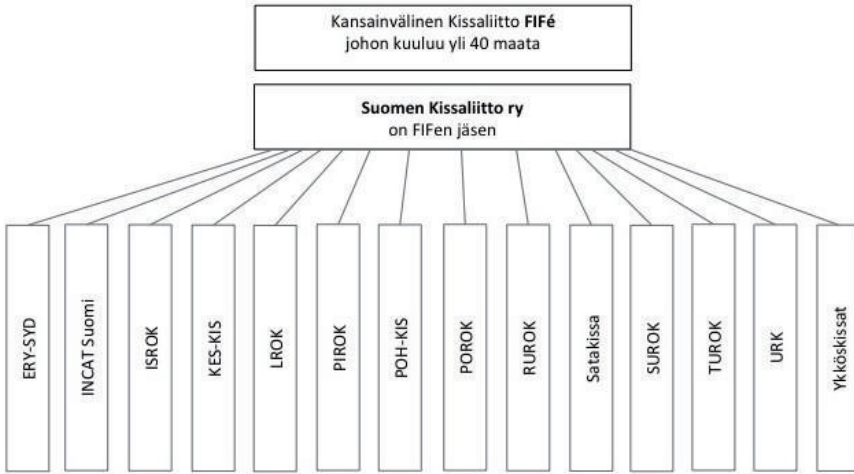
antaa uusia ystäviä ja mielenkiintoista tekemistä vapaa-aikaan.

Suomen Kissaliitto ry:n alaiset jäsenyhdistykset (rotukissayhdistykset) löytyy kotisivuilta osoitteesta www.kissaliitto.fi. Eri rotukissayhdistykset toivottavat uuden jäsenen ilomielin tervetulleeksi joukkoonsa.

Suomen Kissaliitto ry julkaisee jäsenyhdistystensä jäsenille viisi kertaa vuodessa ilmestyvää Kissa-lehteä ja ylläpitää OmaKissa-tietojärjestelmää. Kissaliitolla on myös Facebook -sivu, jota tykkäämällä saat viikoittain tietoa Kissaliiton erilaisista tapahtumista, sekä myös muuta kissa-aiheista kevyempää infoa. Rotukissayhdistykset tarjoavat jäsenilleen neuvontaa ja apua erilaisissa asioissa ja ovat ensisijainen yhteydenottokohde.

American curl pentuja (ACL)





Rotuyhdistykset ovat Suomen Kissaliitto ry:n jäseniä.
Niiden jäseniksi voi liittyä kuka tahansa kissoista kiinnostunut.

Kissanäyttelyt ovat näkyvä osa rotukissatoimintaa ja Suomessa järjestetään kymmeniä kansainvälisiä näyttelyitä vuosittain. Rotukissayhdistysten jäsenet voivat osallistua näyttelyihin ja harrastaa mm. kasvatustoimintaa. Rotukissayhdistyksen jäseneksi on tervetullut, vaikka ei haluaisikaan käydä oman kissansa kanssa näyttelyissä tai teettää sillä pentuja.

Omakissa -tietojärjestelmä

Suomen Kissaliitto ylläpitää tietojärjestelmää, joka sisältää kissarekisterin, näyttelyrekisterin, jäsenrekisterin sekä terveystietokannan. Hakemalla tunnukset Omakissa-tietojärjestelmään voit itse ylläpitää omia sekä kissojesi tietoja. Järjestelmän kautta voit mm. hakea jäsenyyttä, ilmoittaa kissan näyttelyyn, tehdä omistajan muutoksia sekä rekisteröidä pentueita. Ohjeet palvelun käyttöön löytyy osoitteesta omakissatuki.kissaliitto.fi ja järjestelmään kirjaututaan osoitteesta omakissa.kissaliitto.fi

Suomen Kissaliitto ry toivottaa Sinut tervetulleeksi rotukissanomistajien joukkoon!



Rotukissa



Brittiläinen lyhytkarva (BSH)

Tessa Lo
PHOTOGRAPHY

Rotukissalla on aina rekisterikirja

Rekisterikirja on merkinä siitä, että pentue on syntynyt puhdasrotuisista ja rekisteröidyistä vanhemmista ja rekisteröity asianmukaisesti Suomen Kissaliitto ry:n rekisteriin. Rekisteröimätön pentu ei voi saada rekisterikirjaa myöhemmin eikä sitä katsota kuuluvaksi puhdasrotuisiin kissoihin, vaikka molemmat vanhemmat olisivatkin rekisteröityjä.

Ulkomailta rekisteröidyn rotukissan on oltava kotimaassaan FIFe:n (Fédération Internationale Féline) hyväksymässä rekisterissä tai muussa virallisessa rekisterissä, jonka Suomen Kissaliitto ry hyväksyy. Suomen Kissaliitto ry:n rekisteriin päästäkseen kissalla on oltava alkuperämaan virallinen rekisterikirja neljän polven sukutauluineen sekä transfer, eli siirtoilmoitus, mikäli kissaa ei ole alkuperäismaassa jo rekisteröity tuojan nimiin. Transfer-vaatimus ei koske toisesta FIFe -rekisteristä tulevaa kissaa.

Muista Suomessa toimivista kissajärjestöistä Suomen Kissaliitto ry:n rekisteriin siirtyvät kissat käsitellään kuten ulkomaan tuonnit.

Jos rekisterikirja katoaa tai rikkoutuu

Suomen Kissaliitto ry:n rotukirjaaja voi pyydettyä kirjoittaa kadonneen rekisterikirjan tilalle kaksoiskappaleen, jolloin alkuperäinen kirja mitätöityy. Kaksoiskappaleeseen merkitään alkuperäinen ja uusi rekisteröintipäivämäärä ja merkintä siitä, että kirja on kaksoiskappale. Kaksoiskappale on maksullinen. Hinnan voi tarkistaa Suomen Kissaliitto ry:n kotisivuilta.

Kissan voi vakuuttaa

Rekisteröidylle rotukissalle on mahdollista ottaa vakuutus ja vakuuttaa se kuolemantapauksen tai sairastumisen varalta. Vakuutusyhtiöillä on erilaisia eläinvakuutuksia ja -käytäntöjä, niistä kannattaa ottaa selvää tapauskohtaisesti.

Kissanomistajan opas

Kissan kanssa kotona

Kissa perheenjäsenenä merkitsee älykäästä ja melko helppohoitoista lemmikkiä. Se vaatii kuitenkin rodusta riippumatta päivittäistä hoitoa ja huolenpitoa.

Kissa ei elä talousjätteillä, vaan sille on tarjottava sopivaa ravintoa. Olipa lemmikki pitkäkarvainen, lyhytkarvainen tai karvaton on sen turkin ja ihon kunnosta ja puhtaudesta huolehdittava. Kissan terveydenhoito on sen omistajan vastuulla eikä unohtaa saa lemmikkinsä henkistäkään hyvinvointia. Rotukissat ovat sisäkissoja ja silloin päivittäiseen kissan hoitoon sisältyy myös hiekkalaatikon puhtaana-pito. Sisäkissalle on myös järjestettävä riittävästi aktiviteetteja ja virikkeitä, jotta se voi toteuttaa omaa lajityypillistä käytöstään. Kiipeilypuut ja mahdollisuus tarkkailla ympäristön tapahtumia ikkunasta lisäävät kissan viihtyvyyttä. Kissaa ei tulisi pitää pitkää aikoja yksin, vaan sille tulisi järjestää seuraa. Turhautuminen voi purkautua häiriökäytökseenä tai ylenpalttisenä huomion hakemisena omistajan saavuttua kotiin.

Ruokinta

Kissan luonnollista ravintoa ovat riisi, erilaiset pikkujyrsijät ja linnut, joiden mukana se saa oikeassa suhteessa tarvitsemiaan ravintoaineita. Luonnossa nautittu riista-ateria valittavasti sisältää usein myös loisia ja erilaisia tauteja aiheuttavia bakteereita. Kuten muidenkin nisäkkäiden, myös kissan ravinto koostuu kolmesta osasta; rasvoista, proteiineista ja hiilihydraateista. Esimerkiksi koiraan verrattuna tarvitsee kissa ”vahvempaa”, paljon valkuaisaineita ja rasvoja sisältävää ravintoa.

Proteiinit: Aikuisen kissan on saatava vähintään 14 % ja kasvavan kissan 29 %

tarvitsemastaan energiasta proteiineista. Koirilla vastaavat luvut ovat 4 % ja 12 %, joten koirille tarkoitettut valmisruuat eivät ole kissalle sopivaa ravintoa. Tärkein proteiininlähde kissan ravinnossa on liha. Kissalle voidaan tarjota erilaista lihaa kypsennettynä tai raakana, jauhettuna tai paloitetuna. Myös eri elimet, kuten kieli, sydän, maksa tai munuaiset maistuvat kissalle ja tuovat vaihtelua sen ruokavalioon. Kissan elimistö tarvitsee valmiina monia aminohappoja, kuten arginiini ja tauriini, joita se saa ravinnokseen nauttimastaan lihasta.

Jos liha tarjotaan kypsennettynä, on muistettava, että monet tärkeät vitamiinit ja aminohapot, mm. tauriini, tuhoutuvat kypsennettäessä. Tämä tarkoittaa sitä, että etupäässä kypsennettyä lihaa syövän kissan ruokavaliota on täydennettävä sopivilla valmisteilla. Ainakaan ihan kaikkea lihaa ei kannata tarjota jauhettuna, koska sitkeä palaliha tarjoaa työtä

Bengali (BEN)



hampaille ja purulihaksille, ja lisäksi on erinomainen ”hammasharja”.

Kissa pitää melko kosteasta ravinnosta (luonnossa nautitun riista-aterian kosteusprosentti on 70) ja syö ruokansa mieluiten huoneenlämpöisenä tai vähän sitä lämpimämpänä (hiiren ruumiinlämpö on n. 40 astetta). Lämpötilamieltymykset voivat kuitenkin vaihdella eri kissojen välillä.

Rasvat: Rasvainen ruoka on kissan mielestä maittavaa eikä runsasrasvaisen ravinnon ole todettu olevan haitallista kissalle. Kissan on saatava tietty määrä eläinperäisiä rasvoja saadakseen aineenvaihdunnalleen välttämättömät rasvahapot. Niiden puutteesta kärsivällä kissalla esiintyy mm. ihon ja karvapeitteen huonokuntoisuutta sekä lisääntymishäiriöitä. Lihasassa olevan rasvan lisäksi voi kissan ruoka-annokseen tarvittaessa lisätä esim. nokareen vähäsuolaista voita. Kissa saa rasvaa myös kermasta ja juustosta. Ongelmatilanteissa suurin

Maine coon (MCO)



photo by tessa.lv

hyöty kuitenkin saadaan omega-3 ja -6 -rasvahappoja sisältävistä valmis-teista.

Hiilihydraatit ja kuitu: Kissan ruoansulatuskanavan kyky käsitellä hiilihydraatteja on vähäinen. Hiilihydraattien antaminen kissalle ei ole samalla tavalla välttämätöntä kuin eräiden aminohappojen ja rasvahappojen. Liiallisella hiilihydraattien saannilla on todettu monia epäedullisia vaikutuksia, esimerkiksi lihominen. Kissan luonnollisin ravintopaketti hiiri tai muu pikkujyrsijä sisältää hiilihydraatteja ainoastaan 1-2 %, eli mahalaukun sisällön. Hiilihydraatteja ja kuituja kissa saa viljatuotteista ja vihanneksista. Jos kissa syö kuivaruokaa osana ruokavaliotaan, on viljatuotteiden kuten riisin, puuronokareen tms. lisääminen liha-ateriaan tarpeetonta, koska kuivaruoika sisältää aina reilusti viljaa tai kasviksia. Kissan ruoansulatus ei pysy käsittelemään keitettyjä tai raakoja vihanneksia suurina paloina. Maitosokerin eli laktoosin pilkkoutuminen aikuisen kissan suolistossa on usein vaivallista ja kissa voi saada ripulin maitoa juotuaan. Moni kissa voi nauttia ilman haittaa kermaa, juustoja ja hapanaimituotteita kuten viiliä, jogurttia ja piimää. Maito ei ole haitallista, jos kissan vatsa sitä sietää. Vähälaktoosiset tuotteet sopivat useimmille kissoille. Kissa tarvitsee myös kuituja ruokavalioonsa, mutta koska kissan elimistö on sopeutunut saamaan kuitunsa eläinperäisenä (hiiren karvat, lintujen höyhenet yms.), saattaa liiallinen kasvikuikudun syötäminen ärsyttää suolistoa.

Kivennäiset ja hivenaineet: Kissa tarvitsee ravinnossaan kalsiumia ja fosforia sopivassa suhteessa. Aikuisen kissan ravinnon ihanteellinen kalsium: fosforisuhde on 1,1,3:1, eli kalsiumia tarvitaan vähintään yhtä paljon kuin fosforia, mieluiten hieman enemmän. Kasvavan kissan kalsiumtarve on hieman suurempi. Moni kis-

Kissanomistajan opas



Eurooppalainen (EUR)

photo by tessa.lv

sa syö mielellään kalaa. Sisäelimiä tai kalaa ei kuitenkaan suositella tarjottavaksi varsinkaan kasvavalle kissalle liian usein. Kalapäivä vain kerran viikossa on monen kasvattajan suosittelema aikaväli. Sisäelimiä antamista rajoittavat esim. maksan hyvin korkea A-vitamiinipitoisuus ja munuaisten sisältämät kuona-aineet. Sydäntä ja kieltä ei kuitenkaan ravitsemuksellisessa mielessä voi varsinaisesti sisäelimeksi laskea, koska ne ovat lihaskudosta eivätkä osallistu elimistön aineenvaihduntatehtäviin, siksi niitä voi syöttää useamminkin. Mitä suurempi osa ruokavaliosta on lihaa ja kalaa, sitä tärkeämpää on tasapainottaa ravitsemusta kissalle tarkoitetulla kivennäis- ja vitamiinivalmisteella. Erityisen tärkeää tämä on kasvavalle pennulle, jolla liian vähäinen kalkin määrä suhteessa fosforiin voi johtaa luiden haurastumiseen ja luunmurtumiin (paper bone disease). Karkeana ohjenuorana voisi sanoa, että jos puolet tai yli aikuisen kissan ruokavaliosta on luutonta li-

haa, tarvitaan kalsium- ja hivenainetäydennystä. Maitotuotteissa on kyllä kalsiumia, mutta koska niissä on myös fosforia lähes yhtä paljon kuin kalsiumia, eivät ne yksistään riitä kalsiumtäydennykseksi.

Vitamiinit: Kissan vitamiinien tarve on huomattava. Retinoli eli A-vitamiini on rasvaliukoinen vitamiini, jota esiintyy vain eläin kudoksissa. Kasvit sisältävät karotenoideja, joita monet eläimet ja ihminen voivat muuttaa A-vitamiiniksi. Kissa ei tähän kuitenkaan pysty. Teollisiin kissanruokiin A-vitamiinia on lisätty vastaamaan kissan tarvetta. A-vitamiini varastoituu kissan elimistöön, joten yli määräisen A-vitamiinin päivittäinen annostelu ei ole tarpeen. A-vitamiinin puute voi aiheuttaa lisääntymishäiriöitä ja sokeutta, mutta sen yliannostelu on myös vaarallista. Yliannostelusta voi pidemmällä aikavälillä aiheutua luustumuutoksia erityisesti kaula- ja rintarangan alueelle. A-vitamiinin lähteitä kissan ravinnossa ovat mm. munan-

Venäjänsininen emo pentunsa kanssa (RUS)



keltuainen, voi ja maksa sekä teolliset kissanruuat.

D-vitamiinia kissa yleensä saa tarpeeksi normaalin ravinnonsaannin yhteydessä. D-vitamiinin yliannostus voi johtaa pehmytkudosten kalkkeutumiseen. D-vitamiinia on runsaasti mm. kalanmaksaöljyssä ja eläinrasvoissa.

Tiamiini (B1-vitamiini) on vesiliukoinen vitamiini, joka ei varastoidu elimistöön. Tiamiini tuhoutuu helposti ruokia kuumennettaessa. Kypsentämätön kala sisältää tiamiinia tuhoavaa entsyymiä tiaminaasia. Tiamiinin puutos voi aiheuttaa neurologisia oireita ja sydämen vajaatoimintaa. Tiamiinia kissa saa kypsentämättömästä lihasta ja teollisista kissanruuista. Eri-merkkiset hiivatabletit ja kissoille tarkoitetut yleisvitamiinivalmisteet sisältävät B-ryhmän vitamiineja.

E-vitamiini on rasvaliukoinen vitamiini, joka varastoituu elimistöön. E-vita-

miinin puutostiloja on todettu varsinkin silloin, kun kissan ruokavalio sisältää runsaasti rasvaista kalaa tai ihmisille tarkoitettuja tonnikalasäilykkeitä. Kissoille tarkoitettuun tonnikalaan on yleensä lisätty E-vitamiinia. Puutostila näkyy rasva kudostulehdusena (ns. keltarasvatauti). Rasvakudostulehdus ilmenee kipuna kissaa käsiteltäessä, ruokahaluttomuutena ja kuumeiluna sekä liikkumisvaikeuksina. E-vitamiinia kissa saa lihasta, kananmunista ja maitotuotteista sekä teollisesta kissalle tarkoitetusta ruuasta.

Kissan ei tarvitse saada C-vitamiinia ravinnosta, sillä poikkeuksena mm. ihmiseen, kissan elimistö tuottaa itse tarvittavan määrän C-vitamiinia.

Kasvava kissa, kantava tai imettävä naaras, toipilas, vanha tai erityisen nirso kissa vaativat erikoishuomiota ruokinnan suhteen. Lisävitamiineja kissoille on saatavana tablettina,

jauheena, tahnana tai liuoksena. On kuitenkin varottava ylivitaminoinnasta kissaa eikä useampaa eri vitamiinivalmistetta ole syytä syöttää yhtä aikaa. Kissoille tarkoitetuista valmisruuista löytyy sopivia valmisteita kaikkiin elämänvaiheisiin ja näissä tuotteissa on otettu huomioon kuhunkin elämänvaiheeseen tarvittavat rakennusaineet jolloin ylimääräistä vitamiinivalmistetta ei tarvita.

Pentu tarvitsee useita ateroita päivässä

Aikuinen kissa ruokitaan vähintään kerran, mutta mieluummin 2-3 kertaa päivässä. Kasvava kissa tarvitsee iästä riippuen 3 - 4 ateriaa päivässä. Ruoan lisäksi kissa tarvitsee raikasta vettä juotavakseen.

Metallinen tai posliininen ruokakuppi on helposti puhdistettavissa rasvaisesta ruuasta. Ruokakupin on oltava riittävän laakea, jotta kissan kuono mahtuu siihen kunnolla. Monet kissat nostavat mielellään ruokansa kupista lattialle syödessään. Muovitettu alusta ruokailupaikalla helpottaa siivousta ruokailun jälkeen.

Juotavaksi raikasta vettä

Kissalla on aina oltava tarjolla raikasta vettä. Vesiastia pestään ja vesi vaihdetaan päivittäin. Kirkas lasikuppi piripintaan täytettynä houkuttelee kissaa juomaan riittävästi. Vesiastioita olisi hyvä olla muuallakin kuin ruokakipon vieressä.

Raakana vai kypsänä?

Kissa syö luonnossa saaliinsa kypsennättä. Sisäkissa oppii syömään sellaista ravintoa, mitä sen omistaja sille tarjoaa. Kotimaisen lihan ja sisäelimet voi kissalle antaa kypsennättömänä. Ulkomailla matkustettaessa kaikki liha on syytä kypsentää. Järvikalat pitäisi aina kypsentää tai pakastaa, sillä kissa voi saada niistä lapamato- eli heisimatotartunnan.

Pakastesei on monen kissan herkkumikrossa sulatettuna, varsinkin jos sen päälle on pistelty muutama voimakas rasvaa antamaan.

Kotiruoka

Ota kunnolla selvää, mitä pentusi on kasvattajan kotona syönyt ja mihin se on tottunut. Monilla kokeneilla kisanomistajilla on omia kissanruokintareseptejään, joita voit kokeilla kotona. Pidä kuitenkin mielessäsi kissan ravinnontarve, kun valmistat sille kotiruokaa. Kissa ei pärjää niillä talousjätteillä, mitä ihmisten ruokatalous tuottaa, mutta kotona valmistetussa, ihmisille tarkoitetussa ruuassa on paljon myös sellaista, jota kissa voi syödä. Katkaravut, juustot ja pateet saavat kissankin innostumaan. On varottava tarjoamasta kissalle usein tai suuria määriä runsaasti suolaa sisältäviä herkuja, kuten palvikinkku tai leikkelemakkarat, vaikka se niistä pitäisikin. Linnun- ja sianluut kypsänä voivat "tikkuisina" vahingoittaa kissan suoliston seinämiä, joten kypsät liha- ja luut on poistettava. Raakana luita voi sen sijaan antaa tur-



vallisesti, kunhan ne ovat kissalle sopivan kokoisia.

Kaupan purkkiruoka

Valmiit purkkiruuat ovat helppoja tarjoilla, mutta niiden lisäksi on hyvä antaa myös tuoretta ravintoa: lihaa, kalaa, elimiä, maitotaloustuotteita, kananmunaa yms. Koiranruoka on suunniteltu koiralle eivätkä sen sisältämät valkuaisaineet ja rasvat riitä tyydyttämään kissan tarpeita. On hyvä opetella lukemaan tuoteseloste purkin kyljestä ja valita sellaisia ruokia, jotka sisältävät mieluiten vain eläinperäisiä valmistusaineita, sillä viljaa ja sokereita kissa ei tarvitse. On myös huomioitava, että kaikki purkkiruokat eivät ole täysravintoa, eli niitä ei kannata käyttää ainoana ravinnon lähteenä ja tarvittaessa on otettava käyttöön vitamiini- ja hivenainevalmiste sekä rasvahappovalmiste purkkiruoan lisäksi.

Kuivaruoka

Monet kissat nakertelevat kuivaruokaa välipaloina, mutta jotkut eivät muuta söisikään. Kuivaruoan tulee olla laadukasta virtsakiviriskin vähentämiseksi, ja kissan riittävästä juomisesta on ehdottomasti huolehdittava. Mikäli kissa nauttii lähes yksinomaan teollista kissanruokaa, kissanomistajan kannattaa huolellisesti perehtyä niiden koostumukseen ja valita hyvälaatuinen ruoka. Turvallisimmat vaihtoehdot kuivaruuista ovat ne, joissa on mahdollisimman suuri lihapitoisuus, oikeanlainen koostumus ja/tai joihin on lisätty metioniinia alentamaan virtsan happamuutta ja siten vähentämään liian korkeassa virtsan pH:ssa muodostuvien struviittikiteiden syntyä. Toisaalta liiallinen happamoittavien ruokien syöttäminen voi aiheuttaa liian virtsan liian alhaisen pH:n, joka puolestaan johtaa kalsiumoksalaattikiteiden ja -kivien syntyyn. Luontaisella liharuokavaliolla kissan virtsan pH

Pyhä birma (SBI)

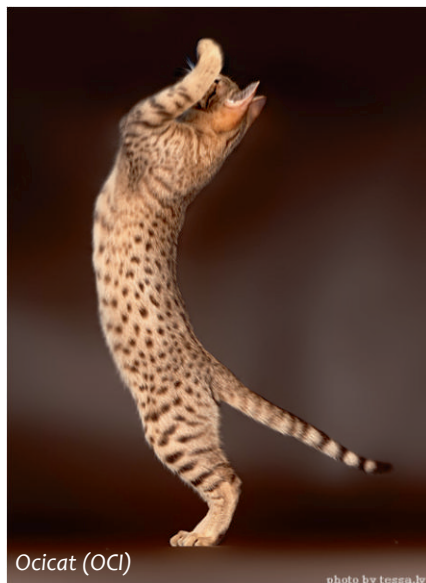


pysyttelee välillä 6,3 - 6,8, pidempi-
aikaiset ylitykset ja alitukset johtavat
lähes aina virtsakivien syntyyn. Kuiva-
ruoan voi myös liottaa nesteeseen
(vesi, piimä, kerma, suolaton lihalie-
mi) ja tehdä siitä lihan kanssa tarjoil-
tava lisuke. Koska kissa on alun perin
kuivien alueiden eläimenä tottunut
saamaan tarvitsemansa nesteen saa-
lislähteen mukana, on sen luon-
tainen janontunne huomattavan
heikko. Kun pH-säädön sisältäviä kui-
varuokia syövälläkin kissoilla on to-
dettu virtsakiviä, on syynä silloin liian
vähäinen nesteen saanti.

Kun vatsa menee sekaisin

Uusi, outo ruokalaji tai ruokalautasen
jääminen liian pitkäksi aikaa seiso-
maan lämpimään voi aiheuttaa var-
sinkin pennulle äkillisen ripulin. Pieni
pentu ei kestä kovin kauaa ripulia
vaan elimistö kuivuu nopeasti, ja mitä
pienempi kissa on, sitä nopeammin
vatsa on hoidettava kuntoon. Ensin
yritetään saada selville ripulin aiheut-
taja. Mikäli vatsa on mennyt sekaisin
jostakin ruokintaan liittyvästä syystä,
poistetaan ongelman aiheuttaja tois-
taiseksi ruokavaliosta. On huoleh-
dittava siitä, että kissa saa riittävästi
nestettä. Laktoosittomista hapen-
maitotuotteista on usein apua ja kis-
salle voi tarjota esim. A-piimää, ker-
maviiliä tai jogurtia. Apteekista voi
ostaa tukihoitotuotteita kuten mai-
tohappobakteerivalmisteita ja ravin-
toliuoksia. Ripulipotilaan ruokavalio
käsittää mietoja ja helposti sulavia
ruokia kuten keitettyä seitä ja sen
keitinlientä, keitettyä kanaa yms.
Aikuista kissaa ei kannata hoitaa
ruokavaliolla yli kolmea päivää. Mikäli
vatsa on edelleen löysällä, on syytä
ottaa yhteyttä eläinlääkäriin. Pieni-
kokoiselle pennulle jo 1 - 2 vuorokau-
den mittainen kuivuminen on kohta-
lokasta. Mikäli ripulointiin liittyy myös
oksentelua, elimistön kuivuminen on
nopeampaa ja hoitoon on hakeudut-
tava aikaisemmin.

Kissanomistajan opas



Nirso kissa

Varsinkin ainoa kissa saattaa alkaa
nirsoilla ruoastaan ja ruokinta muo-
dostuu ongelmalliseksi. On kuitenkin
muistettava, että ihminen on vas-
tuussa kissan ruokavaliosta ja kissa
syö sitä, mitä sen lautaselle laitetaan.
Mikäli kissa haluaa syödä esim.
ainoastaan kalaa tai sisäelimiä, se on
vaarassa saada erilaisia puutostau-
teja. Omistajan on oltava tiukkana ja
pidettävä kiinni terveellisen ruoka-
valion vaatimuksista. Yli kahden vuo-
rokauden syömättömyys voi kuiten-
kin olla kissalle vaaraksi.

Kissa voi oppia syömään uusia ruoka-
lajeja helpommin, jos tuttuun ruo-
kaan sekoitetaan hiukan uutta ja
määrää lisätään asteittain parin
viikon aikana.

Sairaudesta toipuva kissa

Huonosti syövä sairastunut iäkäs kissa
on syytä viedä eläinlääkäriin tutkit-
tavaksi. Sairaalla tai sairaudesta toi-
pumassa olevalla kissalla ei useinkaan
ole ruokahaluja. Kissa valitsee ruo-

Abessinialainen (ABY)



kansa enemmän hajun kuin maun perusteella, joten voimakastuoksuiset herkut, kuten savukala tai maksa, saattavat houkutella kissan syömään myös muuta ruokaa. Vanhan kissan hajuaisti on saattanut heikentyä, ja siksi hyvälle tuoksuvien herkkupalojen avulla ruoka maistuu usein paremmin. Kissoille saa eläinlääkäriasemilta myös erityistä toipilasruokaa, joita voi antaa tarvittaessa myös ruiskulla suuhun. Apteekista voi ostaa myös energiapitoisia ravintolisiä, jotka yleensä maistuvat kissoille hyvin.

Puhtaanapito ja terveys

Kissan puhtaanapitoon kuuluu sen karvapeitteen ja ihon kunnosta huolehtiminen sekä silmien, korvien, hampaiden ja kynsien hoito. Lisäksi on huolehdittava siitä, että eläimen oleskelupaikat ja ruokailuastiat sekä hoitovälineet ovat puhtaita ja siistejä.

Turkinhoito

Pitkäkarvaiset ja puolipitkäkarvaiset kissat kammataan ja pestään kunkin

rodun tarpeiden ja kasvattajan antamien ohjeiden mukaan. Myös lyhytkarvaisten ja karvattomien kissojen turkkia / ihoa on hoidettava. Kun irtaava karva kammataan säännöllisesti pois, ei kissa joudu nielemään irtokarvoja nuollessaan itseään ja "karvapallo-oksennusten" määrä vähenee. Lyhytturkkisten kissojen turkkia voi kamman sijasta käsitellä kumisukaa tai säämiskää apuna käyttäen. Karvattoman kissan iho rasvoittuu vilkkaan aineenvaihdunnan johdosta, joten kissaa pitää pestä pari kertaa kuukaudessa. Turkinhoito on samalla seurustelua kissan kanssa ja sen yhteydessä voi tarkastaa, että kissan iho näyttää terveeltä. Talviaikaan joillakin kissoilla on taipumusta hilseilyyn ja turkki tuntuu kuivalta ja elottomalta. Pieni lisävitaminointi ja rasvan lisääminen ruokavalioon yleensä auttaa. Ihon ja karvapeitteen kuntoon vaikuttavat erityisesti B-ryhmän vitamiinit kuten biotiini, ja välttämättömät omega-3 ja omega-6 rasvahapot. Markkinoilla on useita rasvahappo- ja vitamiinivalmisteita tähän tarkoitukseen.

Turkki- ja iho-ongelmat

Iho-ongelmia kuten kutinaa, hilseilyä ja turkin elottomuutta voivat aiheuttaa esim. erilaiset sisä- ja ulkoloiset. Ne leviävät helposti kissasta toiseen ja kaikki perheen eläimet on syytä hoitaa apteekista saatavalla pesuaineella. Matotartuntaan saa lääkkeitä samasta paikasta.

Tarttuvaa on myös sieni-ihottuma, joka ilmenee voimakkaana karvan lähtönä, kaljuina laikkuina tai rupisena ihottumana kissan iholla. Tartunta voi olla myös oireeton. Sieni-ihottuma vaatii aina eläinlääkärin apua. Itiöt voivat säilyä ympäristössä parikin vuotta. Tauti on zoonoosi ja voi levitä myös muihin eläimiin ja ihmisiin. Tässä tilanteessa sekä kissa, muut eläimet, että ihmiset on hoi-

dettava.

Silmät ja korvat

Erityisesti lyhytkuonoisilla roduilla voi esiintyä ajoittain silmävuotoa. Silmät puhdistetaan tarvittaessa pyyhkimällä silmäkulmaa ja tahriintunutta silmänalustaa esim. lämpimään veteen kostutetulla vanutupolla tai talouspaperin palasella. Lemmikkieläinkaupoissa on erityisiä koirille ja kissoille tarkoitettuja silmänpuhdistusnesteitä. Silmäongelmista yleisin on silmän sidekalvon tulehdus. Tulehtunut silmä on vetistävä, silmäluomet ovat turvonneet ja kissa voi pitää silmää mielellään osittain suljettuna. Silmäs- tä saattaa myös erittyä paksuhkoa rähmää. Silmätulehdus vaatii aina eläinlääkärin apua.

Kissan korvat tarkastetaan viikoittain ja poistetaan varovasti ulkokorvaan mahdollisesti kerääntynyt vaikko. Korvatulehdusten yleinen aiheuttaja on mikroskooppisen pieni korva-

punkki, joka aiheuttaa korvassa voimakkaan kutinan. Korvapunkin läsnäoloa on syytä epäillä, jos kissan korvassa on runsaasti kuivaa, multa- maista eritettä ja kissa raapii usein korviaan. Eläinlääkärin mikroskooppi varmistaa punkin olemassaolon ja apteekista löytyy apu vaivaan.

Kynnet ja hampaat

Kynnenkärjet lyhennetään ajoittain kissoille erityisesti suunnitelluilla kynsisaksilla. Kissalle on hyvä hankkia oma raapimapuu tai muu paikka, mitä se saa raapia.

On hyvä totuttaa kissa pienestä asti siihen, että sen suuta tutkitaan. Kissalla kuuluu olla tasapurenta. Purentavirheitä ovat ylä-, alaja vinopurenta sekä vinosti asettuneet tai puuttuvat hampaat. Kissa vaihtaa pysyvät hampaat n. 3 - 6 kuukauden ikäisenä. Kulmahampaiden vaihtuessa on hyvä seurata maitohampaiden irtoamista pysyvien hampaiden tieltä. Yleensä hampaat

Siperiankissa (SIB)



Cornish Rex (CRX)



irtoavat itsestään, mutta joskus tiukasti leukaluuhun kiilautunut maitohammas saattaa tarvita ihmisen apua irrotakseen.

Plakkia ja hammaskiveä voi kehittyä jo nuorellekin kissalle. Se näkyy ruskeana tai kellertävänvihreänä muodostumana hampaiden pinnassa. Hammaskiveen liittyy usein pahanhajuinen hengitys ja ikenet saattavat olla tulehtuneet. Eläinlääkäri poistaa hammaskiven kätevästi kissan vuosittaisen terveystarkastuksen yhteydessä. Riittävän isoina paloina annettu sitkeä liha kuten kieli tai sydän sekä hampaiden harjaus kissalle sopivalla hammasharjalla ja -tahnalla on paras tapa estää plakin kertyminen hampaiden pinnoille. Plakin estoon tarkoitettut kuivamuonat auttavat myös hampaiden puhtaanapidossa.

Hiekkalaatikko

Kissalla on oltava tarpeiden tekoa varten hiekkalaatikko. Laatikon tulee olla rauhallisessa paikassa, sen on oltava riittävän iso, eikä kissaa saa

häiritä sen tehdessä tarpeitaan. Kissa on siisti eläin, joka ei halua asioida likaisessa ja haisevassa laatikossa. Jätökset siivotaan kahdesti päivässä, ja hiekka vaihdetaan kokonaan ja laatikko pestään 1-2 viikon välein. Kissanhiekkokja ja muita kuivikkeita on monenlaisia ja kokeilemalla löytyy jokaiselle sopiva. Kissan kasvattajalta kannattaa kysyä, minkälaiseen astiaan ja hiekkaan kissa on tottunut. Hiekkalaatikoita tulee olla riittävästi kissamäärään nähden, suositus on yksi laatikko yhtä kissaa kohden. Kuivikemieltyymysten lisäksi kissoilla on myös eri mieltymyksiä hiekkalaatikon mallin suhteen: toiset käyttävät mieluummin avonaista mallia, ja toiset asioivat mieluummin kuppimallisessa. Vääränmallinen laatikko ja epämieluisa kuivike saattaa johtaa tarpeiden tekemiseen laatikon ulkopuolelle.

Mikäli taloudessa on useampia kissoja, tulee hiekkalaatikoitakin olla useampia. Ihanteellisinta olisi, että

Kissanomistajan opas

laatikoita olisi yksi jokaista kissaa kohden sijoiteltuna eri paikkoihin, jotta perheen arimmatkin kissat saisivat tehdä tarpeensa rauhassa.

Sisäloiset

Kissojen sisäloisista yleisimmät ovat suolinkaiset, heisimadot ja giardia-alkueläin. Suolinkaisia kissa voi saada jo maidon välityksellä emoltaan, ympäristöstä ja saaliseläimistä, ja heisimatoja saaliseläimistä. Lapamadon eli leveän heisimadon kissa voi saada kypsentämättömästä järvikalasta, ja sen häätöön vaaditaan 8-kertainen heisimatolääkitys. Giardia on etenkin rotukissoilla melko yleisesti tavattu alkueläin, joka aiheuttaa mm. suolisto-oireita.

Matolääkityksen tarpeellisuus testataan ulostenäytteestä vuosittain. Eläinlääkäri määrittelee loistutkimuksen tuloksen perusteella kissan elintapojen mukaan sille riittävän loislääkityksen. Ulkona liikkuva kissa lääkitään 3-4 kertaa vuodessa tai tarpeen mukaan, sisäkissa lääkitään kerran vuodessa ennen rokotusta tai tarpeen mukaan. Varmista aina matolääkkeen soveltuvuus emoille tai pennuille.

Kissan lääkitseminen suun kautta

Kissan lääkitseminen etenkin suun kautta saattaa olla hankalaa. Tämän vuoksi kissa olisi hyvä jo pentuna totuttaa lääkitsemistilanteisiin. Pentu totutetaan ensin suun avaamiseen. Pennulle voi antaa pieniä herkkuja suoraan suuhun aivan kuten tabletti annettaisiin: pennun pää käännetään kuono ylöspäin, suu avataan, ja herkuu laitetaan syvälle nieluun, suu suljetaan ja odotetaan, kunnes pentu nielaisee. Tämän jälkeen pennulle annetaan herkkupala normaalisti. Myös nestemäisen lääkkeen antamista voidaan harjoitella ruiskun ja nestemäisen hyvänmakuisen herkun avulla.

Tärkeää on, että kissan lääkitsemistilanteesta ei muodostuisi

Kissanomistajan opas

epämiellyttävää kissalle, sillä vastaanhangoittelevan ja pelokkaan kissan lääkitseminen voi olla jopa mahdotonta. Apteekista saa lääkitsemisen avuksi esimerkiksi Easypill® -tahnaa, jolla pahanmakuinen lääke voidaan päällystää.

Rokotukset

Kissaliiton sääntöjen mukaisesti kisanpentu tulee olla luovutushetkellä asianmukaisesti rokotettu kissaruttoa ja kissanuhaa vastaan. (Tämä tarkoittaa, että pentu on vähintään kahdesti rokotettu.) Rabiesrokotus vaaditaan matkustettaessa ulkomaille. Selvitä kohdemaan vaatimukset koskien rabiasta hyvissä ajoin ennen matkalle lähtöä. Joissain maissa vaaditaan maahantuotavan eläimen etukäteisilmoitus valvontaviranomaisille.

Vaikka kissa ei kävisikään näyttelyissä, on rokotus syytä pitää voimassa ja huolehtia uusintarokotuksista eläinlääkäriin ohjeiden mukaan. Mikäli pentu kuitenkin on rokottamaton, on uuden omistajan syytä hoitaa ajanvaraus eläinlääkärille mahdollisimman pian. Uuden omista-

Somali (SOM)



photo by tessa.lv

jan tulee myös huolehtia siitä, että pentu saa ajallaan tarvittavat tehosterokotukset.

Näyttelyihin osallistuvien kissojen pitää olla sääntöjen mukaisesti rokotettuja. Voimassa olevat rokotussäännöt löytyvät Kissa-lehdestä ja Suomen Kissaliitto ry:n kotisivuilta www.kissaliitto.fi.

Rokotukset voi merkkauttaa kissan rekisterikirjaan tai pyytää niistä erilliset todistukset. Merkinöistä selviää käytetty rokote ja sen voimassaoloaika.

Sukukypsyys; kiima-ajat ja kastraatio

Kissan sukukypsäksi tuloikä riippuu syntymän vuodenaikasta ja rodusta, itämaiset rodut kehittyvät yleensä aikaisemmin kuin pitkäkarvaiset. Naaraat saavuttavat sukukypsyyden noin 6-8 kuukauden ikäisenä, urokset yleensä hieman myöhemmin.

Naaraskissojen kiimakierto on polyestrinen eli kissalla on useita kiimoja valoisana aikana ja pimeällä ajalla harvemmin. Sisäkissoilla tämä ero ei ole yhtä selkeä kuin ulkona luonnonvalossa elävillä kissoilla, joilla hedelmällisin aika on helmi-maalis-

kuussa. Keskimääräinen kiiman kesto on viikko ja kiimaväli vaihtelevat muutamasta päivästä kuukausiin. Kiiman aikana naaras tulee levottomaksi, naukuu ja mouruaa normaalia enemmän ja kieriskelee lattialla. Toisinaan kiimainen naaras voi virtsata sopimattomiin paikkoihin. Lisäksi naaraan ruokahalu voi olla erittäin huono ja se laihtuu. Uroksilla hormonit saavat aikaiseksi myös rauhatonta käyttäytymistä sekä virstamerkkailua.

Jos kissaa ei ole tarkoitusta käyttää jalostukseen, se tulisi leikata. Leikkauksessa naaraalta poistetaan munasarjat (sterilisaatio) ja urokselta kivekset (kastraatio). Tämä lopettaa suvunjatkamisen tarvittavan hormonituotannon, jolloin kiima-aikoja ei enää tule. Varhaissterilisaatiosta/kastraatiosta ei ole todettu olevan kissalle haittaa.

Jatkuvat kiimat ilman pennutusta rasittavat naaraskissaa turhaan, ja altistavat myös kohtutulehdukselle. Kohtutulehdus on kivulias, välitöntä lääkinhoitoa vaativa ja mahdollisesti jopa hengenvaarallinen. Leikkaamaton kolli on sekin pitkälti hormoniensa vietävänä, stressaa, merkkäilee ja mouruaa. Leikattu kissa on pääsääntöisesti leikkisämpi ja seuralisempi ja sillä riittää energiaa muuhunkin kuin suvunjatkamisen ajatteluun.

Kissojen virussairauksia

Suomen Kissaliitto ry suosittaa kaikkien siitokseen käytettävien kissojen testaamista leukoosiin (FeLV) ja kissaimmuunikadon (FIV) varalta. Kasvattajalta on hyvä pyytää nähtäväksi pentujen vanhemmista otetut, negatiiviset testitodistukset.

FeLV: Leukoosi on kissojen virusperäinen sairaus, joka aiheuttaa mm. kasvaintauteja ja vastustuskyvyn alenemista, jolloin kissa sairastelee usein. Myös lisääntymishäiriöitä voi



Egyptin mau (MAU)



photo by tessa.lv

esiintyä. Leukoosiin ei ole mitään hoitoa ja kissa voi kuolla tauteihin, joihin normaali lääkitys auttaisi. FeLV-viruksen saaneista kissoista osa on täysin oireettomia taudinkantajia, jotka levittävät virusta muihin kissoihin. Terve ja testattu (negatiivinen) kissa voidaan osittain suojata rokottamalla se leukoosia vastaan, mutta positiiviselle viruksenkantajalle rokotteesta ei ole enää apua. Leukoosirokotetta suositellaan vain niille kissoille, joilla on mahdollisuus saada FeLV tartunta ympäristöstään, eli samassa taloudessa elää FeLV-positiivinen kissa jota ei haluta eristää muista kissoista.

FIV: Kissojen ”immuunikatovirus” muistuttaa ihmisen HIV-virusta, mutta ei tartu ihmiseen. Taudinkuva on samantyyppinen kuin kissojen leukoosissa. Myös FIV-viruksen kantajista osa säilyy oireettomina ja levittää tautia eteenpäin, joten testaaminen on suositeltavaa.

FeLV- ja FIV-virusten mahdollinen oleskelu
Kissanomistajan opas

massaolo tutkitaan kissasta verinäytteen avulla. Terveen kissan testitulokset on negatiivinen. Yleinen käytäntö on tutkituttaa siitoskissat ja niiden kanssa säännöllisessä kontaktissa olevat kissat 1 - 2 vuoden välein ja pitää negatiivisiksi todetut kissat erillään testaamattomista.

Kissarutto: Kissaruton aiheuttaa kissan parvovirus (FPV). Kissarutto tarttuu joko suoraan kissasta toiseen tai likaisten astioiden, hiekka-astioiden, häkkien, ihmisten, maaperän jne. välityksellä. Virus siirtyy myös istukan välityksellä syntymättömiin pentuihin. Kissarutto tarttuu helposti, virus säilyy tartuntakykyisenä huoneenlämmössä jopa vuoden. Oireina ovat kuume, alakuloisuus ja syömättömyys. Oksentelu on yleistä, ja voimakas ripuli kehittyy parin päivän sisällä. Sairauden loppuvaiheessa eläin on alilämpöinen. Varsinaista hoitoa kissaruttoon ei ole, tukihoido voi pelastaa kissan hengen. Kissaruttorokote kuuluu kissan perusrökoituksiin.

FIP eli tarttuva vatsakalvon tulehdus:



Kissojen koronavirus on erittäin yleinen suolistovirus, joka tarttuu helposti kissasta toiseen. Pääasiallinen tartuntalähde on uloste, mutta tartunnan voi saada myös syljen välityksellä. Koronavirus aiheuttaa yleensä vatsaflunssan, joka ilmenee lievänä ripulina, mutta infektio voi olla myös täysin oireeton.

Koronavirusten lisääntyessä niissä tapahtuu runsaasti geenimuutatioita. Näitä mutatoituneita koronaviruksia kutsutaan FIP-viruksiksi. FIP-virusten aiheuttama FIP eli tarttuva vatsakalvon tulehdys on sairaus, johon ei valitettavasti tunneta hoitoa ja joka johtaa useimmiten kissan kuolemaan. FIP:iä esiintyy yleensä nuorilla kissoilla tai kissoilla, joiden immuunivaste on syystä tai toisesta heikentynyt. Taudin toteaminen on pulmallista, sillä kissa voidaan varmasti todeta sairastuneeksi FIP:iin vasta patologisissa tutkimuksissa. Elävän kissan testaamiseksi on ainoastaan vasta-ainetestejä, jotka kertovat sen, onko kissa joutunut kosketuksiin coronaryhmän virusten kanssa. Koronavirustartunnat ovat kissoilla hyvin yleisiä eikä vasta-

aineiden esiintyminen kerro siitä, sairastaako tai sairastuuko kyseinen kissa FIP:iin.

Ylempien hengitysteiden tulehdukset: Yleisimpiä hengitystieinfektioiden aiheuttajia ovat herpesvirus (FHV) eli rinotrakeiittivirus ja kalikivirus (FCV). Myös Chlamydia psittaci -bakteeri aiheuttaa kissoille tarttuvia ylempien hengitysteiden tulehduksia. Tartunta siirtyy lähinnä kissasta toiseen, mutta myös epäsuoran kontaktin (mm. ihmisen) kautta. Hengitystieinfektiot leviävät herkästi esimerkiksi kissaloissa. Diagnoosi voidaan varmistaa osoittamalla esimerkiksi limakalvo- tai silmäeritenäytteestä virusta tai bakteeria erilaisin laboratoriomenetelmin. Herpes- ja kalikirokotteet kuuluvat kissan perusrokotuksiin, ja myös klamydiaa vastaan voidaan rokottaa.

Lisätietoja kissan tarttuvista taudeista löytyy Suomen Kissaliiton kotisivuilta www.kissaliitto.fi.

Pakolliset ja suositellut DNA-testit

Lisääntyneen tutkimustyön myötä kissoilta löytyy enenevässä määrin perinnöllisiä sairauksia. Niitä löytyy kaikilla kissaroduilla, joskin sairauksien yleisyydet vaihtelevat roduttain. Joillekin sairauksista on saatu kehitettyä geenitestejä. Niiden avulla voidaan sairaudesta riippuen saada joko karsittua kyseinen sairaus kokonaan pois rodusta tai merkittävästi vähennettyä sairastuvien kissojen lukumäärää.

Eräät perinnölliset sairaudet rajoittavat kissan käyttöä kasvatuksessa ja tietyillä roduilla edellytetään siitoskissojen testauttamista. Tarkista tällä hetkellä voimassa olevat rajoitukset ja suositukset Kissa-lehdestä tai Suomen Kissaliitto ry:n kotisivuilta.

Testaus suosituksia

Siitoskissoilta suositellaan testattavaksi vähintään veriryhmä, FIV ja

FeLV. Huom. Lisäksi eri roduilla on rotukohtaisia pakollisia terveystestejä. Rotukohtaiset pakolliset testit löydät rekisteröinti- ja kasvatussäännöistä.

Perinnöllisiä vikoja

Napatyrä: Lasketaan osittain periytyvien vikojen joukkoon, eikä kissaa, jolla on todettu napatyrä saa käyttää siitokseen. Napatyrä voi olla nähtävissä heti pennun synnyttyä, mutta se voi ilmestyä myös myöhemmin (n. 6 viikon iässä) pennun alkaessa liikkua vilkkaammin. Siitoskissoilta vaaditaan eläinlääkärin todistus siitä, ettei niillä ole todettavissa napatyrää.

Piilokives: Uroksissan molemmat kivekset saattavat jäädä laskeutumatta tai vain toinen kives laskeutuu. Kivesvikaista kissaa ei saa käyttää siitokseen. Siitokseen käytetyiltä uroksilta vaaditaan eläinlääkärin todistus kiveksen laskeutumisesta. Todistus on haettava yli 6kk iässä.

Osittain perinnöllisiä voivat olla erilaiset rakennevirheet, kuten luuston epämuodostumat. Häntämutka eli knikki on hännän luustossa oleva häiriö, joka muodostaa jäykän mutkan tai koukun hännänpäähän. Vika voi olla myös keskemmällä häntää. Vaikka vika olisi synnynnäinen, ei knikki usein näy tai tunnu vastasyntyneen pennun pienessä hännässä. Virhe huomataan usein vasta myöhemmin kissan (hännän) kasvaessa. Synnynnäisen ja tapaturmaisen häntämutkan välistä eroa on mahdollista selvittää edes röntgenkuvan avulla.

Lattarinta eli flat chest on rintakehän sisäänpainuma, joka aiheuttaa tilanpuutetta rintakehän alueella ja aiheuttaa mahdollisesti kuoleman jo pentuna. Kissalla voi myös olla rintalastakoukku, joka tuntuu pattina kissan rintalastan päässä.

Vaarallista kissalle

Sisäkissojen yleisin tapaturmainen kuoleman syy on putoaminen ikkunasta tai parvekkeelta. Ulkokissoja menehtyy paljon liikenteen uhreina. Kodinkoneista vaarallisia ovat mm. pyykinpesu- ja astianpesukoneet. Kissa voi mennä huomaamatta koneeseen ja hukkua, kun kone käynnistetään. Myös kuumalle liedelle hypääminen saattaa aiheuttaa vahinkoja ja pienelle pennulle jopa wc-pönttöön putoaminen voi olla vaarallista.

Avotuli on aina vaarallinen kissalle. Kynttiläliekin liian läheltä sivuuttavan kissan turkki voi syttyä palamaan. Kodin huonekasveja myös osa on myrkyllisiä, kuten joulutähti, muratti, kaislat ('kissankaisla') ja vehkat (kasvikirjoista löytyy myrkyllisten kasvien luettelo). Monet kodin pesu- ja desinfointiaineista ovat myrkyllisiä suun kautta nautittuna (kissa voi nuolla ainetta tassuistaan). Pentu voi rynnätä sulkeutuvan oven väliin tai leikkiessään niellä lankaa, kuminauhaa, lahjanarua yms.

Devon rex (DRX)



Suomen Kissaliitto ry:n alaiset näyttelyt

Näyttelyihin voivat osallistua kaikkien Suomen Kissaliitto ry:n alaisten rotukissayhdistysten jäsenet kissoineen. Näyttelyitä järjestetään eri puolilla Suomea ja rotukissayhdistysten jäsenet voivat osallistua myös FIFen alaisten yhdistysten järjestämiin näyttelyihin ulkomailla.

Näyttelykutsuja julkaistaan Kissaliiton ja rotukissayhdistysten kotisivuilla sekä Omakissa-tietojärjestelmässä. Kutsussa kerrotaan näyttelyn aika, paikka, tuomarit ym. tarpeelliset tiedot. Kutsusta selviävät myös ilmoittautumisaika, ilmoittautumismaksun suuruus ja tilinumero, jolle se on maksettava, sekä ilmoittautumisten vastaanottajan nimi ja osoite, mikäli ilmoittautuminen Omakissa-tietojärjestelmän kautta ei onnistu. Kissaliiton kotisivuilla on listaus kaikista tulevista näyttelyistä tarvittavine linkkeineen.

Suomen Kissaliiton alaisiin näyttelyihin ilmoittaudutaan etukäteen ensisijaisesti OmaKissa-tietojärjestelmän kautta. Ulkomaisten näyttelyiden osalta ilmoittautuminen lähetetään kutsussa julkaistujen ohjeiden mukaisesti joko oman yhdistyksen näyttely-yhdyshenkilölle, joka toimittaa sen eteenpäin yhdistyksen tarkistusmerkinnällä varustettuna tai sähköisen ilmoittautumislomakkeen kautta. Tärkeää on huomata, että rotukissaharrastuksen suosion kasvaessa näyttelyt voivat tulla täyteen jo ennen ilmoittautumisaajan loppumista. Ole siis liikkeellä ajoissa, jos haluat päästä johonkin tiettyyn näyttelyyn.

Näyttelysäännöt sekä ohjeet näyttelyn kulusta ja käytänteistä löytyvät kokonaisuudessaan osoitteesta www.kissaliitto.fi

Kissanäyttely on kissojen ulkomuotokilpailu. Kissat arvostellaan vertaamalla niitä ko. rodun rotumääritelmään eli standardiin, mutta

menestymiseen näyttelyissä vaikuttaa myös kissan kunto ja luonne. Näyttelykissan yleiskuntoa hoidetaan parhaiten huolehtimalla hyvin sen ravinnosta ja liikunnasta kotiloissa. Onnellisena kissa on kauneimmillaan. Pitkä- ja puolipitkäkarvaiset kissat, joilla run-sas turkki on oleellinen osa ulko-näköä, pestään ja trimmataa aina ennen jokaista näyttelyä. Puhdas turkki kuivataan hiustenkuivaajaan avulla mahdollisimman kuohkeaksi. Joka kissan turkin pitää olla puhdas ja hoidettu. Kynnenkärjet on leikattava, sillä kissaa käsitellään näyttelyssä. Kissa, jonka kynsiä ei ole lyhennetty, voidaan sulkea pois arvostelusta.

Kun kissa totutetaan penusta asti autossa matkustamiseen ja erilaiseen käsittelyyn, osaa se pelotta nauttia myös näyttelypaikan hälinästä. Oman kissan kasvattajalta tai muilta samaa rotua harrastavilta saa usein hyviä neuvoja näyttelyihin valmistautumisesta. Kaikki kissat eivät kuitenkaan viihdy näyttelyissä ja tämä kannattaa ottaa huomioon näyttelyuraa suunniteltaessa.



Japanin bobtail (JBT)

photo by tessu.lv

Kissanomistajan opas



Itämaisen lyhytkarvan ja peterbaldin pentuja (OSH & PEB)

Tessa.lw
PHOTOGRAPHY

Kasvatustoiminta

Jalostustyön tarkoituksena ei ole rotukissojen määrän lisääminen vaan tavoitteena on tuottaa rodunomaisia, terveitä, hyväluonteisia ja kau- niita kissoja.

Kaikkia kissoja ei ole tarkoitettu siitokseen

Kasvatustoimintaa suunniteltaessa on syytä arvioida siitokseen aiottua kissaa. Onko kissa terveydeltään, luonteeltaan ja muilta ominaisuuksiltaan sellainen, että samoja ominaisuuksia halutaan siirtää seuraaville sukupolville? Kasvatuksesta kannattaa jättää pois kissat, joilla on mahdollisesti jokin periytyvä sairaus tai rakennevika. Kovin epärodunomaisella kissalla ei kannata kasvattaa, eikä myöskään aralla tai aggressiivisella kissalla. Kasvattaja on voinut jo rekisteröinnin yhteydessä asettaa kissalle

kasvatuskiellon, josta on merkintä rekisterikirjassa.

Kasvattamisen edellytykset

Vaikka perheeseen olisi hankittu rotukissa ei sen pentuja rekisteröidä puhtasrotuisiksi elleivät seuraavat ehdot täyty:

- Kasvattajan eli siitosnaaraan ja siitokseen käytetyn uroksen omistajan/omistajien on kaikkien oltava jonkin Suomen Kissaliitto ry:n alaisen rotukissayhdistyksen jäseniä.
- Kasvattajan on suoritettava Kissaliiton kasvattajan peruskurssi ennen kasvattajanimen anomista.
- Kasvattajalla tulee olla FIFe:ssä rekisteröity kasvattajanimi. Lisäksi kasvattaja on allekirjoittamallaan kasvattajasopimuksella sitoutunut noudattamaan FIFen ja Suomen Kissaliitto ry:n sääntöjä. Siitokseen käytet-

tävän uroksen omistajan on myös sitouduttava noudattamaan FIFen ja Suomen Kissaliitto ry:n sääntöjä allekirjoittamalla siitosuroksen omistajan sopimus ennen uroksen käyttämistä siitokseen.

- Siitokseen käytettyjen kissojen on molempien oltava Suomen Kissaliitto ry:n hyväksymällä tavalla rekisteröityjä rotukissoja.

- Kissojen on kuuluttava samaan rotuun tai rotuihin, joiden keskenään risteyttäminen on FIFen ja Suomen Kissaliitto ry:n sääntöjen mukaan sallittua. Ne eivät saa kuulua väriryhmiin, joiden yhdistäminen on sääntöjen mukaan kiellettyä.

- Siitokseen käytettävän kissan terveydentilasta vaaditaan tiettyjä eläinlääkärin todistuksia. Voimassa olevat säännöt voi tarkistaa Kissa-lehdestä tai Suomen Kissaliitto ry:n kotisivuilta.

- Mikäli suunnittelemasi siitosurokset kuuluvat Suomen Kissaliitto ry:n rekisteriin ja ellei siitosuroksen omistaja ole Suomen Kissaliitto ry:n alaisen rotukissayhdistyksen, ota yhteyttä omaan rotukissayhdistykseesi kysyäksesi toimintaohjeita. Muutenkin, jos olet epävarma onko jokin yhdistelmä sallittu kysy asiaa oman yhdistyksesi kautta rotutoimikunnalta.

Kasvattajaseminaarit ja -kurssit

Suomen Kissaliitto ry järjestää kasvatusoiminnasta kiinnostuneille ja lostukseen liittyviä seminaareja. Uudelle kasvattajalle seminaarit ja muu Suomen Kissaliitto ry:n kasvattajille tarkoitettu koulutustoiminta on monella tavalla hyödyksi. Kasvattajaseminaareista on ilmoituksia mm. Kissa-lehdessä sekä eri rotuyhdistysten lehdissä ja tiedotteissa. Lisäksi rotukissayhdistykset järjestävät Suomen Kissaliitto ry:n terveys- ja koulutustoimikunnan materiaaliin perustuvia kasvattajakursseja. Kasvattajan peruskurssin käyminen on edellytys kasvattajan nimen saamiselle. Kasvattajan peruskurssi on ollut pakollinen uusille

kasvattajille vuoden 2010 alusta.

Kasvattajan nimi

Kasvattajan nimen on oltava haettu ja hyväksytty ennen kasvatusoiminnan aloittamista. Kasvattajan nimen hakemus lähetetään liitteineen rotukirjaajalle käsiteltäväksi. Kasvattajan nimen hyväksyminen tapahtuu FIFe:ssä, joten nimi kannattaa hakea useampia kuuksia ennen suunniteltua astutusta. Kasvattajan nimeä voi anoa yksi tai useampi samassa osoitteessa asuva henkilö yhdessä. Kaikkien tulee olla täysi-ikäisiä.

Kasvattajasopimus

Kasvattajasopimuksen allekirjoittamalla naaraan omistaja sitoutuu noudattamaan FIFen ja Suomen Kissaliitto ry:n kasvatusoiminnalle asettamia sääntöjä ja sen rotutoimikunnan antamia ohjeita. Kasvattajasopimus tehdään kasvattajan nimeä anottaessa.

Siitosuroksen omistajan sopimus

Kuten kasvattajasopimuksessa, myös siitosuroksen omistajan sopimuksessa on sitouduttava noudattamaan FIFen ja Suomen Kissaliitto ry:n ja sen rotutoimikunnan ohjeita ja määräyksiä. Kissan terveyttä, elinolosuhteita ja tietojen oikeellisuutta koskevat sitoumukset ovat samoja kuin kasvattajasopimuksessa. Tarkistathan sopimuksesta huolellisesti mihin sitoudut ja mitä todistuksia urokselta tulee toimittaa ennen siitoskäyttöä.

Burmilla (BML)



Kissanomistajan opas

Synnytys ja pentujen hoito

Tiineenä oleva naaras vaatii erityistä huolenpitoa ja hoitoa. Astutuksen jälkeen ja tiineyden edetessä naaraan ruokahalu yleensä kasvaa ja sille on tarjottava runsaasti monipuolista ravintoa.

Joku kalkkia sisältävä yleisvitamiini-valmiste saattaa tiineysaikana olla paikallaan normaalin ravinnon lisänä. Odottava naaras ei voi osallistua näyttelyihin ja muutenkin kannattaa rajoittaa kissakontaktit minimiin naaraan tiineyden aikana. Se on tavallista alttiimpi saamaan mm. erilaisia tartuntatauteja kuten flunssaa ja tiineyden aikana nautittu lääkekuuri voi haitata sikiöiden kehittymistä.

Kissan normaali kantoaika on 63 - 66 vuorokautta. Alle 60 vuorokautta vanhat keskoset yleensä menehtyvät. Kissa voi kantaa myös 2 - 3 vuorokautta yli määräajan. Mikäli se käyttäytyy normaalisti ja pennut liikkuvat, ei ole syytä huoleen. Yliaikainen naaras, joka alkaa näyttää apaattiselta, vuotaa ilman polttoja, kuumeilee tai on alilämpöinen (kissan normaali-lämpö on 38,0-39,3 astetta) tarvitsee viipymättä eläinlääkärin apua.

Emolle varataan hyvissä ajoin ennen synnytystä (viimeistään viikkoa ennen) pesälaatikko. Hyväksi havaittu synnytyslaatikko on esim. tavallinen pahvilaatikko, joka on riittävän tilava (kissa voi maata mukavasti pitkälään) ja jonka korkeiden laitojen suojassa emolla on turvallinen olo. Etu-reunaan leikattu madallus helpottaa emon kulkemista laatikkoon ja takaisin. Pehmikkeeksi sopivat esim. puhtaat pyyhkeet. Apteekista saatava isokokoinen "kroonikkovaippa" on hyvä päällyspehmuste synnytys-hetkellä. Kosteus imeytyy huokoi-seen pintaan ja alapuolen muovitettu



puoli estää pesälaatikon aluskankaita kastumasta.

Laatikko sijoitetaan rauhalliseen, vedottomaan paikkaan ja sen lähistölle kerätään valmiiksi synnytyksessä tarvittavat apuvälineet (vaaka pentujen punnitsemista varten, kynä ja muistivihko, pieni roska-astia pusseineen, talouspaperia käsien yms. kuivaamiseen, keittämällä desinfioidut pikusokset mahdollista napanuoran lyhentämistä varten, lämpöpullo tai lämpötyyny vastasyntyneille yms.). On hyvä ottaa selville etukäteen, missä on lähin eläinlääkäri, jonka saa kiinni esim. yöllä tai muutoin normaalin virka-ajan ulkopuolella. Aloittelevalla kasvattajalla on hyvä olla muistissa myös muutaman kokeneen kasvattajan puhelinnumero, joille voi tarvittaessa soittaa ja kysyä neuvoa.

Synnytyksen jälkeen

Kun kaikki pennut ovat syntyneet, vaihdetaan synnytyslaatikkoon puh-

Sfinx (SPH)



das ja kuiva alusta tai nostetaan niiden suojana olleet kroonikkovaihdot pois. Emo on usein väsynyt synnytyksestä ja sille voi tarjota pesälaitokseen jotakin hyvää syötävää ja erityisesti juotavaa. Usein vastike-maito maistuu emollekin. Ruoka- ja juoma-astioita ei saa jättää pentulaatikkoon vaan ne on nostettava laatikon ulkopuolelle heti emon ruokailtua.

Pennut punnitaan niiden kuivuttua ja niiden syntymäpainot merkitään muistiin myöhempää painon tarkkailua varten. 1-2 kertaa päivässä tapahtuva punnitus ensimmäisten 4 - 6 viikon aikana helpottaa pentujen hyvinvoinnin seurantaa. Painon tulisi nousta päivittäin vähintään 10 g. Mikäli paino ei nouse tai on laskenut, huomataan se heti. Kissanpennut painavat syntyessään n. 80 - 120 g pentueen koosta, rodusta ja muista seikoista riippuen. Ne kasvavat noin 100 gramman viikkovauhtia ja luovutusikäisen pennun tulisi painaa yli kilon.

Keinoruokinta

Siltä varalta, että emon maidontuotannossa ilmenee ongelmia, on hyvä hankkia kotiin hyvissä ajoin ennen synnytystä kissanpennuille tarkoitettua emonmaidon vastiketta ja ruokintaletku tai pipetti sen antamiseksi pennuille. Emon oma maito on aina paras vaihtoehto pennuille eikä emonmaidonvastikkeita kannata tarjota pennuille ilman todellista tarvetta. Ruokittaessa pipetillä vastasyntynyttä pentua on vaara, että maitoa pääsee pennun keuhkoihin aiheuttaen keuhkokuumeen. Se johtaa pienen pennun kuolemaan. Mikäli keinoruokinta on tarpeen, on ruokkimiseen käytettävien välineiden puhtaudesta pidettävä tarkasti huolta. Maito tarjotaan "kissanlämpöisenä" eikä sitä kannata helposti pilaantuvana seisottaa pitkään ennen pentujen ruokintaa. Keinoruokinta on aina viimeinen vaihtoehto silloin, kun emon maito ei riitä tai sitä ei ole. Ruokintaletku on pipettiä turvallisempi vaihtoehto ruokkia pieniä pentuja. Ohjeet ja tarvikkeet letku-ruokintaa varten saa eläinlääkäriltä.

Pentujen hoito

Emo huolehtii 3 - 4 viikon aikana pentujen ravinnosta ja nuolee niiden jätökset. Ensisyntytäjää on syytä tarkkailla, "pissattaako" se pentuja. Vastasyntynyt pentu voidaan tarvittaessa pissattaa sivelemällä sen takapäätä esim. lämpimään veteen kastetulla vanutukolla. Hännänalunen on syytä tarkastaa päivittäin, sillä kuivunut uloste voi tukkia peräaukon ja polttaa ihon rikki. Kuivunut tai likaantunut hännänalunen puhdistetaan erittäin hellävaraisesti lämpimällä vedellä tai veteen kostutetulla vanulla. Lisäruokinta aloitetaan tarvittaessa ja kiinteää ruokaa voi tarjoilla 3 - 5 viikon iässä.

Ensimmäiseksi kiinteäksi ateriaksi sopii emonmaidonvastikkeen lisäksi

kermaviili, keitetty kananmuna, jauheliha raakana tai kypsänä, keitetty sei, keitetty maustamaton broileri yms. Markkinoilla on erityisesti pennuille suunniteltuja purkkiruokia ja monet pennut suunnistavat suoraan emon lautaselle syömään. Monipuolinen ruokavalio on tärkeä heti pienestä pitäen ja on muistettava, että kasvattaja luo kissan ruokatottumukset. Sekä emon että pentujen kalkin, hivenaineiden ja vitamiinien tarpeesta on huolehdittava. Ylivitaminointia on kuitenkin varottava, sillä se voi olla pienelle pennulle vaarallista ja johtaa kehityshäiriöihin, mutta varsinkin tuoreella luuttomalla lihalla ruokittaessa on riittävä kalkin saanti ensiarvoisen tärkeää. Pennuille voi harjoitteluvaiheessa ensin työntää pienen nokareen kiinteää ruokaa suuhun ja nostaa sen jälkeen pentu lautasen vierelle. Yhtä aikaa kiinteän ruuan kanssa pennuille laitetaan matalareunainen hiekkalaatikko lähelle

pesälaatikkoa. Kissanpennut eivät kuitenkaan ole tehoruokittavia ”syötöporsaita”, eikä mahdollisimman nopea kasvu ja suuri painonnousu saisi muodostua itseisarvoksi.

Monet pennut maistelevat kissanhiekkaa. Hiekkana tulisi käyttää paakkuuntumatonta kissanhiekkaa, jotta pennun suolisto ei tukkeutuisi paakkuuntuvasta hiekasta. Kun pennut ovat oppineet syömään kiinteää ruokaa ja käyttämään hiekkalaatikkoa, voidaan aloittaa turkinhoito-harjoitukset.

Pitkäkarvaisia kissoja voi alkaa kammata ja harjata ja myös lyhytkarvaiset pennut opetetaan nauttimaan turkinhoidosta ja käsittelystä. Päivittäinen seurusteluhetki pentujen kanssa on välttämätön, mikäli halutaan niistä kasvavan mukavaluonteisia ja ihmiseen kiintyneitä lemmikkejä.



Tärkein vaihe pennun sosiaalisessa elämässä ovat viikot 2-10. Pennut totutetaan ihan pienestä siihen, että niiden silmiä, korvia, suuta ja kynsiä tutkitaan ja niiden turkkia kammataan, harjataan tai käsitellään muulla tavoin.

Pentujen kasvaessa on hyvä varautua ylimääräiseen työhön. Uteliaat ja iloiset pikkukissat saavat aikaan erilaisia tuhoja kodin irtaimistossa ja ylimääräiseen siivoukseen on tarvetta usein. Pieniä pentuja ei voi myöskään jättää yksin kovin pitkäksi aikaa.

Pennuille on järjestettävä tilaisuus kiipeilemiseen esim. raapimapuussa ja niille on annettava erilaisia leluja ja pikkuesineitä leikkimistä varten. On varottava kuminauhoja. Monilla pennuilla ja joillakin aikuisilla kissoilla on tapana mutustella kuminauhat suuhunsa ja niellä niitä. Kuminauha tai lahjapakettinaru voi olla vaarallinen kissan suolistoon joutuessaan. Jotkut pennut tuntevat viehtymystä neuloihin tai muovipusseihin.

Kissanpentu on kuin pieni lapsi. Sitä kiinnostaa kaikki eikä se vielä ole oppinut, mikä on vaarallista ja mikä ei. Kun kotona on pieniä pentuja, jotka jo pääsevät pois laatikosta on varottava tallaamasta pentuja niiden kulkiessa lattialla. Varsinkin vieraat, joilla ei ole lemmikkieläimiä kotonaan eivät useinkaan älyä katsella jalkoihinsa riittävästi. Pennuilla on usein tapana syöksähdellä ihmisten perään ja ovia suljettaessa on varmistauduttava siitä, ettei pentu ryntää sulkeutuvan oven väliin ja loukkaa itseään. Pennut joutuvat joskus vastoin tahtoaan suljetuiksi erilaisiin kaappeihin ja komeroihin, joihin ne ovat huomamatta hivuttautuneet. On hyvä kontrolloida säännöllisesti, ettei yksikään pennuista ole ”kadoksissa”, suljettuna esim. huoneeseen jossa ei ole

hiekkalaatikkoa, vettä tai ruokaa. Pieniä lapsia ja perheen koiraa on vahdittava, etteivät pennut vahingoitu näiden toimesta. Sylilapsi saattaa tarttua pieneen pentuun liian lujasti ja perheen muutoin hyväluontoinen koira saattaa innostua ”leikkimään pennuilla” ja vahingoittaa niitä.

Pentujen rekisteröintiin liittyvät ajantasaiset ohjeet, maksutiedot ja lomakkeet löydät Kissaliiton kotisivuilta ja rekisteröinti tehdään Omakissa-tietojärjestelmän kautta.

Pentu muuttaa uuteen kotiin

Uusia omistajia valittaessa kannattaa olla tarkka. Mikäli pennusta kiinnostunut perhe ei täytä kasvattajan toiveita kodista, jollaisen hän haluaisi pennulle, on uskallettava sanoa reilusti ei. Pennun elämää on seurattava myös luovutuksen jälkeen ja hyvä suhde pennun uuteen omistajaan on eduksi molemmille. Kauppasopimuslomakkeita saa oman yhdistyksen sihteeriltä tai Kissaliiton kotisivuilta. Kauppasopimus tehdään aina kirjallisena.

Persialainen (PER)



photo by tessu.be

Kissaliitto, rotukissayhdistys, rotuyhdistys?

Kissaliitto, rotukissayhdistys, rotuyhdistys. Nämä kolme eri instanssia aiheuttaa meille monelle kysymyksen: "Mihin minun tulisi liittyä tai mihin oikeastaan nyt kuulun?" Alla lyhyesti selvitettyinä, mitkä näiden erot ovat.

Suomen Kissaliitto = FIFén jäsenliitto, jolla ei ole henkilöjäseniä. Kissaliiton kautta kulkee kaikki tiedot ja postit kattojärjestöön, FIFéen. Rekisteröinnit ja siihen liittyvät sopimukset siat rotukissayhdistysten jäsenet hoitavat suoraan Kissaliiton kanssa. (Neuvoa rekisteröintiin saat OMASTA yhdistyksestäsi.)

Jäsenyhdistys eli Rotukissayhdistys (esim. SUROK) = Suomen Kissaliiton alainen jäsenyhdistys (Kissaliiton jäsenyhdistykset), johon tulee kuulua, ennen kuin voi kissaa ilmoittaa FIFén alaiseen näyttelyyn tai aloittaa FIFén alaista kasvattamista. Jäsenyys Kissaliiton alaisessa rotukissayhdistyksessä oikeuttaa rekisteröimään pentueet Suomen Kissaliittoon. "HUOM. ensirekisteröintisääntö". Yhdistys auttaa ja opastaa jäseniään ja rotukissayhdistyksen kautta kulkee jäsenpostit Suomen Kissaliitolle.

Rotuyhdistys (Abys ry, Sfinxit ry jne.) = Järjestävät omaa rotuaan ja kissaharrastusta esitteleviä esittelynäyttelyitä ja tekevät työtä oman rotunsa tunnetuksi tekemiseksi. Rotuyhdistys voi solmia yhteistyösopimuksen Suomen Kissaliiton kanssa, mikä sitoo sen noudattamaan FIFén sääntöjä. Pelkkä rotuyhdistyksen jäsenyys ei oikeuta kasvattamaan eikä näyttelytämään FIFén alaisissa näyttelyissä.

Kissanomistajan opas



Kartusiaani (CHA)

photo by tessa.lv

Keneltä kysyn apua?

Omakissa-palvelun tuessa hoidetaan Omakissaan ja sen käyttöön liittyviä ongelmia ja kysymyksiä (kuten käytätunnus ei toimi, kissoja näkyy Omakissassa liikaa/liian vähän jne.) Ongelmatilanteessa kannattaa aina ensin lukea käyttöohjeet tukisivustolta, josko ongelmaasi löytyisi niistä vastaus. Jos vastausta ei löydy, ota yhteyttä Omakissatukeen. (Facebook tai sähköpostitse: omakissa.tuki@kissaliitto.fi)

Muut epäselvät asiat, kuten kysymykset jäsenyyksistä, apua tuontikissan hakuun tai kotimaisen pennun ostoon, hoidetaan pääsääntöisesti OMAN YHDISTYKSEN kautta.

Näyttelyiden luokamuutokset ja kissojen vaihdot hoidetaan näyttelyn JÄRJESTÄVÄN YHDISTYKSEN näyttelysihteerin kanssa.

Terveystietoihin ja rekisteröinteihin liittyvät muutokset/korjaukset ja lisäykset tulee lähettää Kissaliiton toimistolle sähköpostitse.

Kasvattajan antamia ohjeita

RUOKINTA

Kissa pitää erityisesti / on tottunut syömään seuraavia ruokia:

Kasvattaja ei suosittele:

TOTTUMUKSET

Kissan käyttämä hiekkalaatikko ja hiekka:

Muita tapoja ja tottumuksia:

TERVEYDENHOITO

Kissalle annettu matolääkitys ja sen uusinta:

Kissalle annetut rokotukset ja niiden uusinnat:

Kissan tarkistanut eläinlääkäri (nimi ja yhteystiedot):

MUUTA TÄRKEÄÄ

Tärkeitä yhteystietoja:

Suomen Kissaliitto ry www.kissaliitto.fi

Omakissa-tietojärjestelmä <http://omakissa.kissaliitto.fi>

Omakissa-tietojärjestelmän käyttöohjeet <http://omakissatuki.kissaliitto.fi>

Ruokavirasto www.ruokavirasto.fi

Maa- ja metsätalousministeriö MMM www.mmm.fi

Tulli www.tulli.fi

Kategoriat ja EMS – järjestelmä

EMS-järjestelmän koodi muodostetaan seuraavista osista: Rotu määritellään kolmella isolla kirjaimella. Väri määritellään yhdellä pienellä kirjaimella. Poikkeuksellisesti s ja y voidaan liittää perusvärin jälkeen. Kuvio määritellään kaksi-numeroisella luvulla.

Rekisteröidyt kissat ovat näyttelyissä jaettu tyyppin, rakenteen, turkin pituuden yms. perusteella neljään eri kategoriaan:

KATEGORIAT JA ROTULYHENTEET (01.01.2020)

Kategoria 1		XLH	hyväksymätön pitkä-/puolipitkäkarvavarot
EXO	exotic		hyväksymätön
PER	persialainen	XSH	lyhytkarvot
RAG	ragdoll		hyväksymätön rotu
SBI	pyhä birma	non	lyhytkarvainen kissa, joka
TUV	turkkilainen van	var	kantaa pitkäkarvageeniä
Kategoria 2			
ACL	american curl, pitkäk.		
ACS	american curl, lyhytk.		
LPL	LaPerm, pitkäkarvainen		
LPS	LaPerm, lyhytkarvainen		
MCO	maine coon	VÄRIT	
NEM	neva masquerade	n	musta/ruskea/riista
NFO	norjalainen metsäkissa	a	sininen
SIB	siperiankissa	b	suklaa
TUA	turkkilainen angora	c	lila
		d	punainen
		e	creme
		f	kilpikonna
Kategoria 3		g	sinikilpikonna
BEN	bengali	h	suklaakilpikonna
BML	burmilla	j	lilakilpikonna
BSH	brittiläinen lyhytkarva	o	kaneli/punainen
BLH	brittiläinen pitkäkarva	p	beige
BUR	burma	q	kanelikilpikonna
CHA	kartusiaani	r	beigekilpikonna
CYM	cymric	s	hopea
EUR	eurooppalainen	y	golden
KBL	kuriilien bobtail, pitkäk.	w	valkoinen
KBS	kuriilien bobtail, lyhytk.		
KOR	korat		
MAN	manx	x	hyväksymätön väri
MAU	egyptin mau	m	karamelli/aprikoosi
OCI	ocicat		(diluution muokkaaja)
SIN	singapura	t	amber (amber & vaalea)
SNO	snowshoe		amber, ainoastaan NFO)
SOK	sokoke	t*	charcoal (ainoastaan BEN)
SRL	selkirk rex pitkäkarvainen		
SRS	selkirk rex lyhytkarvainen	KUVIO	
		01	van
Kategoria 4		02	harlekiini
ABY	abessinialainen	03	bicolour - valkoisella
BAL	balineesi	04	mittid
CRX	cornish rex	05	snowshoe
DRX	devon rex	09	valkoista määrittelemätön
DSP	don sfinx		määrä
GRX	german rex	11	shaded (BSH/BLH tipped)
JBT	japanin bobtail	12	shell
OLH	itämainen pitkäkarva	21	määrittelemätön tabbykuvio
OSH	itämainen lyhytkarva	22	klassinen tabby
PEB	peterbald	23	tiikeri
RUS	venäjänsininen	24	täplikäs
SIA	siamilainen	25	ticked tabby
SOM	somali	31	burmanaamio
SPH	sfinx	32	tonkineesinaamio
THA	thai	33	himalajanaamio
			HÄNNÄN PITUUS
			(merkitään vain tarvittaessa)
		51	rumpy
		52	rumpy riser
		53	stumpy (max. 3 cm)
		54	pitkä (vain rekisteröintiin)
			SILMIEN VÄRI
			(merkitään vain tarvittaessa)
		61	siniset
		62	oranssit
		63	eriväriset
		64	vihreät
		65	burmanaamio
		66	tonkineesinaamio
		67	naamiokissan sininen
			KORVAT
			(merkitään vain tarvittaessa)
		71	suorat korvat
		72	taaksepäin kaareutuvat korvat
			KARVA
			(merkitään vain tarvittaessa)
		81	pitkäkarva
		82	lyhytkarva
		83	brush
		84	suorakarva (ainoastaan LPL/LPS & SRL/SRS)

**Toivotamme ihania
hetkiä uuden
perheenjäsenesi
kanssa!**

HEALTH IS FRAGILE

Varhaisessa iässä kissanpentusi on haavoittuvimmillaan. Sen ruoansulatusjärjestelmä ja vastustuskyky sekä aistit ja hermosto ovat hyvin herkässä vaiheessa ja vasta kehittymässä.

ROYAL CANIN® -ruokavalioiden sisältämä erityinen ravintoaineyhdistelmä tukee kissanpentusi vastustuskyvyn kehittymistä. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun pentu ei enää saa vasta-aineita emonsa maidosta eikä sillä vielä ole sen oman kehon tuottamien vasta-aineiden suojaa.

ROYAL CANIN® Kitten edistää kissanpennun tasapainoista kasvua sen jokaisessa kehitysvaiheessa. Valitsemalla kissanpentullesi ROYAL CANIN® Kitten-ruokavalion, annat sille vahvan perustan upeaan elämään.

Lisätietoa: royalcanin.com/fi

